

Dit is een geschreven verslag van lezingen door David Gates, gehouden in oktober 2005 te Berlijn.

In zijn boek “De Zendingspiloot” staat het eerste deel van die lezing beschreven, zijn levensverhaal.

“Aanvankelijk was het onmogelijk om een vliegtuig te hebben, want dit konden we niet betalen. Maar er zijn mensen die \$ 50.000 of zelfs \$ 100.000 niet als een onmogelijke som geld beschouwen. Voor hen, die een veelvoud van die bedragen beheren, zijn die getallen te overzien.

In het jaar 2000 is het nog krachtiger tot me doorgedrongen dat, als het erom gaat zielen te redden, je er alles voor over moet hebben. Ik ben ervan overtuigd dat - als het om het redden van zielen gaat - we dat ook zullen kunnen volbrengen.

Zo zei ik tot God: “Wat U mij ook opdraagt om zielen te redden, dat zal ik aanvaarden en ook doen.” Soms dacht ik: ‘Had ik dat maar niet gezegd.’ Maar God hield mij aan mijn woord.

We hebben drie lessen geleerd:

1. God te vertrouwen in al onze noden en behoeften
2. hoe meer we geven, des te meer ontvangen we
3. we hoeven niets te hebben om voorwaarts te gaan

Je moet slechts gehoorzaam in geloof voorwaarts gaan als de gelegenheid zich voordoet.

Je hoeft je geen zorgen te maken hoe God het zal oplossen, je moet enkel de mogelijkheden zien om mensenlevens te redden en God volgen.”

Hieronder volgt het tweede deel van eerder genoemde lezing, dat verhaalt van het tot stand komen van een nieuw segment in zijn bediening: televisienetwerken .

Zo heeft God mij naar Bolivia geroepen.

Een vriendin belde me: *“Je hebt toch beweerd dat God alles kan? We hebben juist een televisienetwerk gevonden dat te koop is aangeboden.”*

“Een televisienetwerk?” (ik keek niet uit naar een televisienetwerk).

“Je zou toch kunnen beginnen met één TV station?”

“Een televisienetwerk bestrijkt toch het gehele land?”

“Dat is toch geweldig! Kun jij je dat voorstellen?”

“Ja, en kun jij je ook voorstellen hoeveel dat kost?”

“Hoeveel? Niet zo erg veel. Slechts een miljoen dollar”.

Dat is erg goedkoop voor een televisienetwerk. Als je hier in Berlijn een televisienetwerk zou willen kopen kost dat al gauw vijftien tot twintig miljoen dollar. Natuurlijk is Bolivia een ander land, daar zijn de prijzen lager...

Ik dacht: “Laat me eerst nog eens bidden, ik ben er nog niet zo van overtuigd, lieve God...”

“David, je had toch gezegd dat er voor God geen grenzen bestaan?”

Maar ik kon het nog niet verwerken.

Hoe krijg ik één miljoen dollar bij elkaar?

Ik vertelde het daarom aan mijn vader, bestuursleden en vrienden en ze zeiden:

“David, je hebt toch nooit geld, maar God heeft je steeds gezegend. Waarom vlieg je niet naar Bolivia? Praat met die mensen en kijk wat er gebeurt!”

Zo gezegd, zo gedaan. Ik vloog naar Bolivia, maakte een afspraak en sprak de eigenaar van bedoeld TV netwerk. Nu koop je in Zuid-Amerika niet alleen iets als men geld heeft. Je moet daar eerst kennismaken met elkaar.

De eigenaar zei daarom: *“Laten we niet over geld praten, we gaan eerst samen eten. Ik breng al mijn mensen mee en u brengt ook al uw mensen mee.”*

En natuurlijk waren ze erg rijk, want ze riepen de baas van het restaurant en zeiden:

“Sluit de zaak. Wij willen hier de enige gasten zijn.”

De restauranthouder zei: *“Ja, mijnheer”*, en hij sloot de gelegenheid en maakte in het midden een tafel gereed voor achttien personen. Zij waren met ongeveer acht personen en wij ook.

Ik zat naast de eigenaar van het TV netwerk en hij zei tegen mij: *“David, bestel wat je wilt, wat voor drank of vlees ook, de prijs is geen enkel probleem.”*

Ik zei tegen hem: *“Ik ben vegetariër, ik eet geen vlees en ik drink evenmin alcohol. Het is trouwens al half tien en ik ben niet gewend om in de avond nog veel te eten. Ik zou wel graag een schaal fruit hebben.”*

“Waarom een schaal met fruit?”

“Ik heb gauw last van maagzuur en met een volle maag kan ik niet goed slapen.”

De eigenaar zei: *“Oh, ja? Ik heb hetzelfde probleem. Is dat werkelijk zo, dat, als je zo laat eet, je dan niet goed kunt*

slapen? Als dat zo is, dan wil ik ook een schaal met fruit bestellen.”

In het restaurant hadden ze natuurlijk op een grote bestelling gehoopt, maar het werden achttien schalen met fruit. Geen wijn, maar achttien schalen met fruit. Ik kan u zeggen, de eigenaar van het restaurant was zeer teleurgesteld.

“David, van welke soorten fruit houd je? Hoeveel kinderen heb je? Met wat voor activiteiten houd jij je in je vrije tijd bezig, speel je voetbal?”

We spraken over allerlei persoonlijke dingen, en aan het eind van de avond vroeg hij mij: *“Wat voor soort programma's wil je gaan uitzenden?”*

“Ik wil de mensen zeggen, dat ze later in de avond beter fruit kunnen eten. We willen spreken over gezondheid, opvoeding, gezinsleven, kinderprogramma's en geestelijke dingen.”

“Hm, ” zei hij, “dat is prima, Bolivia heeft zulke programma's nodig. Ik bezit twee TV netwerken en veel van de programma's die ze uitzenden kan ik niet uitstaan vanwege het vele geweld en de criminaliteit. Ik kijk zelfs niet naar de programma's van mijn eigen TV station, omdat ik er misselijk van word. Wat jij wilt gaan doen is precies wat dit land nodig heeft. Morgen gaan we zaken doen!”

Dat had ik wel verwacht. Maar ik dacht: *“Hoe zal ik hem zeggen dat ik geen geld bezit?”*

De volgende morgen gingen we, enigszins bevend, naar de plaats van ontmoeting.

De eigenaar van het televisiestation en ik gingen zitten, de anderen namen rondom ons plaats. *“Wel David, doe eens een bod.”*

“Hebt u er bezwaar tegen, dat we eerst bidden? Ik ben nog nooit met een bestuursvergadering begonnen zonder eerst te bidden. Dit gaat om een geestelijk opbouwend netwerk, dus wil ik om de aanwezigheid van God bidden.”

“Wel, dat is prima. Maar hoe doe je dat?”

“Eerst knielen we neer, dan vouwen we onze handen en sluiten onze ogen, als je een hoed draagt neem je die af, en dan bid ik God om zijn aanwezigheid.”

Terwijl ik bad hebben ze natuurlijk een kruis geslagen. Na het gebed zijn we weer gaan zitten.

“Wel David, doe eens een bod,” herhaalde de zakenman nu.

“Ik heb gehoord dat u een miljoen vraagt, dus bied ik een miljoen.”

“Eén miljoen? We hebben anderhalf miljoen gevraagd.”

“Maar uw zakenlieden zeiden één miljoen.”

Hij riep zijn zakenlui bij elkaar en vroeg: *“Hebben jullie over één miljoen gesproken?”*

“Ja, dat hebben we gezegd.”

“Hoe kunnen jullie nu zoiets doen, kijk eens naar al die advertenties! Sorry, David, maar je zult een nieuw bod moeten doen.”

Een gebed flitste door me heen: “Heer, wat moet ik doen?

Ik heb maar steeds gedacht aan één miljoen, één miljoen.

Hoeveel moet ik bieden?”

De Heilige Geest zei me:

“Herinner jij je de geschiedenis van de vijf broden en de twee vissen?”

“Ja, die geschiedenis herinner ik me.”

“Denk je dat het wat uitmaakte of er nu duizend of tienduizend mensen waren?

Vijf broden en twee vissen zouden ook genoeg geweest zijn voor twintigduizend.

Wat is het probleem met je?

Eén miljoen of anderhalf miljoen, je hebt toch al niets, wat maakt het voor verschil?”

“Okay, okay, ik begrijp het!”

Ik antwoordde de Boliviaan: “Ik geef u anderhalf miljoen.”

“Wat nu, ga je niet onderhandelen of zo? Ga je me niet wat minder bieden?”

“Nee, u hebt gezegd anderhalf miljoen, dus dan geef ik anderhalf miljoen. Daar kan ik mee leven.”

“Ik wilde dat ik zoveel geld had als u. Een half miljoen dollar maakt voor u niet veel uit, wel?”

Ik schudde van nee.

De Heilige Geest zei: *“Je hebt geen studio en die heb je nodig”*.

Ik vervolgde: “Herinnert u zich het stuk land dat u net hebt gekocht voor 300.000 dollar?”

Ik wil dat dit erbij inbegrepen is.”

“Maar dat hebben we net gekocht voor 300.000 dollar voor eigen gebruik”.

Ik zei: “U moet niet met me twisten. Heb ik bezwaar gemaakt toen u een half miljoen dollar meer van me wilde hebben?”

Begin nu niet met mij te twisten. U geeft me dat stuk land of de zaak gaat niet door.”

De man naast hem zei: “Deze gringo is een taaie onderhandelaar.”

“Okay, okay, ik geef het je,” besloot de eigenaar.

Dus werden alle documenten in orde gemaakt en de volgende dag gingen we naar zijn huis, waar we zouden ondertekenen. Het leek op het Witte Huis. Een grote oprijlaan met grote trappen. Zestien hectaren grond.

Natuurlijk is de verkoop van een TV netwerk altijd een publieke aangelegenheid.

Er was een cameraploeg die alles filmde, het was de bedoeling dat dit een openbare gebeurtenis zou worden.

De zakenman kwam naar ons toe met een grote witte Bijbel en ging zitten, zeggend:

“David, ik heb deze Bijbel meegebracht, die heeft de paus me persoonlijk gegeven. Hij heeft er zelfs zijn handtekening ingezet. Als hij naar Bolivia komt logeert hij altijd bij mij.

Dit is een geestelijke gebeurtenis, dit netwerk zal aan God toebehoren, dus hebben we deze Bijbel hier nodig.”

Nadat we alle documenten hadden ondertekend was er een jonge dame die me toefluisterde: “David, zou je Exodus 20, vers 8 tot 11 willen voorlezen?” en terwijl alle camera’s draaiden las ik: "Gedenk de Sabbatdag, dat gij die heiligt, zes dagen zult ge arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat, dan zult ge geen werk doen.”

De zakenman zei: *“Ik wist niet dat dit in mijn katholieke Bijbel stond.”*

Ik antwoordde: “Het is zelfs door de Paus ondertekend.”

Na het avondeten vroeg hij mij: *“David, zou je mij bijbellen kunnen geven? Ik heb nog heel wat te leren!”*

Er zijn nog meer interessante details, maar we moeten verder gaan met ons verhaal en naar het einde van deze transactie toe werken. We zagen Gods hand bij iedere stap.

Toen kwam de tijd om af te rekenen. *“David, ik heb 100.000 dollar nodig als aanbetaling.”*

Ik bad: “Heer u weet dat ik geen geld heb, geeft U mij de oplossing, wat moet ik doen?” Plotseling kreeg ik een ingeving: ‘Bel de directeur van de bank en vraag om een lening van 100.000 dollar.’

Ik belde de bank en zei, dat ik zo juist een TV netwerk had gekocht en dat ik een lening nodig had van 100.000 dollar. De directeur antwoordde: *“David, je hebt helemaal geen geld op je rekening staan.”*

“Dat weet ik, en daarom vraag ik om een lening van 100.000 dollar.”

“David, je vraagt me altijd om op water te wandelen. Maar ik heb één ding geleerd, alles wat je doet wordt door God gezegend. Ik stuur je vandaag nog het geld.”

Ik kreeg het gevoel dat ik mijn eigen graf aan het graven was. Eerst had ik een contract ondertekend en nu had ik nog geld geleend ook. Maar ik had geleerd dat ik alles moest doen waartoe ik in staat was, alvorens ik van God kon verwachten, dat Hij Zijn deel zou doen.

Enkele weken later kreeg één van mijn vrienden een auto-ongeluk waarbij zijn vrouw de dood vond. Hij ontving 100.000 dollar van de levensverzekering en hij gaf dat aan mij. Daarmee betaalde ik de bank terug. Zelfs bij een tragedie weet God er nog een zegen van te maken.

Daarna ben ik naar Bolivia gegaan met nog een paar maanden tijd om 1 miljoen vierhonderd- duizend dollar te betalen en het televisienetwerk op te starten.

Het is erg pijnlijk om met een netwerk te beginnen, het is alsof er een baby geboren moet worden. Ik weet dat een moeder heel gauw de pijn vergeet, maar tijdens het proces is er niet veel aardigheid aan. Tijdens het proces denk je: “Was ik er maar nooit aan begonnen!”

Ik was van plan die pijnlijke geboorteweën te verdragen.

Een maand ging voorbij en nog steeds was er geen programma om uit te zenden. Ik begreep het niet, ik had nu een netwerk ter beschikking en kon het niet gebruiken.

De kerk had geen programma in het Spaans voor dit netwerk, ik wist niet wat ik kon uitzenden, er was niets. Zes maanden gingen voorbij en nog steeds waren we niet in de lucht.

De zakenman vroeg mij: *“David heb je nu die 1,4 miljoen dollar?”*

“Nee, ik heb het geld nog niet.”

Hij antwoordde: *“Maak je geen zorgen, God zal je het geld geven.”*

De volgende maand: *“David, heb je het geld al?”*

“Nee, nog niet.”

“Heb je enig idee wanneer God het je geven zal?”

“Nee.”

“Wel ik weet het, we wachten nog een maand.”

Mijn welgestelde vrienden in de Verenigde Staten wilden met me spreken.

Eén van hen bezit zo ongeveer 100 miljoen dollar. Toen hij mij wilde spreken dacht ik, dit kan dus wellicht de oplossing zijn. Hij geeft heel veel geld aan de kerk in de hele wereld.

Hij riep me in zijn kamer en zei:

“David, je bent een crimineel. Ik zou nooit een contract tekenen zonder enig geld. Denk er geen moment aan, dat ik je zal helpen. Je gaat failliet en dat is je eigen schuld. Ik heb een ervaring in het zakenleven van zesenvestig jaar en ik garandeer je, dat je failliet gaat.”

Ik was door dit antwoord volledig verrast. Hij is iemand die aan iedereen geld geeft.

Ik zei: “Het spijt me, dat je het zo ziet. Toen ik het vliegtuig kocht had ik niet het geld en God heeft op tijd het geld gegeven.”

“Ja, dat geldt voor een vliegtuig. Dat ging om enkele duizenden dollars. Dat was een betrekkelijk kleine som. Hier gaat het om 1,4 miljoen dollar.”

“Wat is nou het verschil? Vijftienduizend of 1,4 miljoen? Ik bezit evengoed het geld niet.”

“David, zie je geen verschil tussen 15.000 en 1,4 miljoen? 15.000 is een klein bedrag, maar 1,4 miljoen is onnoemelijk veel.”

“Ah, ik begrijp het, ” zei ik, “ u hebt 15.000 dollar in uw portemonnee en u vindt dat een klein bedrag. Voor u is 15.000 een speelgoedbedrag, voor mij is dat al onmogelijk. Voor mij is er geen verschil tussen 15.000 en 1,4 miljoen en als God me 15.000 kan geven, dan is 1,4 miljoen voor God niets bijzonders.”

“ Je bent uitgeschakeld.”

“ O.K. Ik neem de verantwoording en wacht tot volgend jaar .”

Hij nam de telefoon en belde al mijn rijke vrienden met de boodschap: *“Geef David niets. We moeten hem een les leren. We kunnen niet toestaan, dat er iemand rondloopt, die een contract van 1,4 miljoen dollar tekent en dan natuurlijk naar ons komt om geld. Ik heb hem niets gegeven, dus geeft u hem ook niets.”*

Ik zei hem: “Ik heb niet om geld gevraagd. Ik heb nog nooit iemand om geld gevraagd, ik vraag het alleen aan de Bezitter van alle dingen.”

“Ik zal mijn deel doen en u een les leren.”

En dat deed hij. Hij kreeg het voor elkaar dat geen enkele rijke Adventist iets gaf voor dit TV netwerk. Tenslotte zei ik, dat we van plan waren toch de lucht in te gaan met het programma.”

“Nee, David, dat kun je niet doen, we maken ons belachelijk.”

“Daar trek ik me niets van aan. Wat dit punt betreft kan me het niet schelen of we ons belachelijk maken. Als we niet in de lucht gaan om iets uit te zenden hebben we gedurende zes maanden niets uitgezonden om iemand te helpen” .

Toen heb ik de programma directeur van ons TV station gebeld en hem gezegd om het programma, wat hij gedurende deze maanden had gemaakt, direct uit te zenden.

“Nee. Dat kan ik niet doen.”

“O.K. Dan doe ik het zelf.”

Ik stak de straat over en zei tegen hem: “ Haal die cassette uit de lucht en zend deze uit.”

Alles wat ik had was een verzameling van natuurbeelden met geestelijke muziek. Tien uur geestelijke muziek.(Edgmond video's) Dat heb ik steeds maar weer herhaald.

Ik ontdekte daarbij een geheim. Het meest kostbare geheim in de wereld van het uitzenden. Elk netwerk, in om het even welke taal, kan beginnen met muziek. Als het mooie, geestelijke muziek is, dan zal dat de duivels verdrijven uit de huizen van de

mensen, die door hen worden gekweld. En wanneer je eenmaal in de lucht bent, dan leren de mensen langzaamaan je programma kennen. Zodra we met uitzenden begonnen kregen we zestig telefoontjes, mensen hielden aan de telefoon en zeiden: “Dank je wel, dank je wel. Eindelijk een TV programma zonder bloed en geweld. Eindelijk een TV station dat vrede brengt in ons huis.”

Psychologen en psychiaters ontdekten ons en vroegen wanneer die programma's van vrede werden uitgezonden?

We vroegen natuurlijk met wie we spraken en ze zeiden: “Dit is dokter 'zo en zo' in de stad.”

“Waarom wilt u dat weten?” vroegen we.

Hij antwoordde: *“We geven groepstherapie en kijken met een hele groep naar uw televisie uitzending. We hebben ontdekt, dat het voor depressieve mensen erg goede resultaten oplevert. En wanneer ze erg depressief zijn dan gebruiken we alleen dit ene programma.”*

Binnen enkele maanden hadden we gezinsprogramma's, opvoedingsprogramma's, en kinderprogramma's ter beschikking en God gaf ons de mogelijkheid om via een satelliet uit te zenden.

Opnieuw eisten ze van mij om een contract van 1 miljoen dollar te ondertekenen.

“Heer, is het niet mogelijk om eerst het eerste contract te betalen alvorens aan een nieuw te beginnen?”

“Heb je Me gevraagd of Ik je ooit heb verlaten? Heb Ik dat netwerk weer van je afgepakt?” “Neen.”

“Waar klaag je dan over?”

“Maar dit maakt het gat nog dieper!”

“Nou, en wat maakt dat uit? Dat is toch Mijn probleem.”

Als je via de satelliet uitzend bereik je miljoenen mensen meer. En hoe we aan dat geld zijn gekomen is een wonder op zichzelf, maar het eindresultaat was, dat we via de satelliet uitzonden. Over geheel Zuid-Amerika en over Noord-Amerika en West-Europa. We werken nu met ongeveer 150 kabelmaatschappijen en 40 TV stations zenden ons programma uit naar de huizen van 100 miljoen mensen. De Heilige Geest houdt daarvan. God houdt ervan de huizen binnen te gaan en daar vrede te brengen. God houdt ervan om mensen te bereiken. Ik had veel innerlijke vreugde in mijn hart, maar veel problemen achter de rug.

Een jaar ging voorbij. Ik had het netwerk nog niet afbetaald. Ik ging terug naar Amerika en hing netwerkschotels op in hotels voor Kanaal 2 en 3 en zo sprak ik opnieuw met mijn welgestelde vriend. Hij had een hele suite van een hotel in gebruik en hij had het televisietoestel ingeschakeld voor kanaal 2 en 3.

“David, een jaar geleden zei ik je, dat je failliet zou gaan en nu zijn de signalen in mijn hotel. Heb je dat netwerk betaald?”

“Helaas heeft het God nog niet behaagd om dat bedrag te betalen.”

“Hoe kun je dan in de lucht zijn?”

“Dat heb ik mijzelf ook afgevraagd. En ik heb slechts één antwoord. God moet u nog iets leren. Je kunt zonder geld toch succes hebben. God heeft uw geld niet nodig. U had het kunnen betalen, maar toch zijn we via de satelliet in 100 miljoen huizen zonder uw geld. Zonder iemands geld. Weet u waarom ik u nooit om geld zal vragen?”

“Nou, waarom?”

“Omdat u niets bezit. U bent net zo arm en ellendig als de rest van ons. Tussen twee haakjes, u bent slechts de beheerder en ik

praat niet met beheerders. Ik praat alleen maar met eigenaars. Waarom spreek ik zo rechtuit met u? Weet u waarom? Omdat rijken niet gered kunnen worden zonder eerst deze les te hebben geleerd. Zolang u niet begrijpt, dat alles wat u bezit aan God toebehoort, zult u het Koninkrijk van God niet zien. Om in het rijk van God te komen moeten we volkomen van Hem afhankelijk zijn. We moeten allemaal deze les leren ook al zijn we niet zo rijk”.

Om één en ander samen te vatten; er kwamen een aantal nogal rijke mensen naar me toe om met me te praten over het idee, dat men ook zonder geld succes kan hebben.

Tenslotte riepen ze me naar Bolivia.

“David, we moeten met je praten.”

Ze waren erg serieus. Zo ben ik daar naartoe gevlogen en heb hen op de 20ste november 2003 ontmoet.

De eigenaar zei: *“David, we zitten met een probleem. Het is nu al anderhalf jaar geleden. En je hebt nog steeds je rekening niet betaald. We houden van het TV station. In feite heeft één van je TV programma's mijn huwelijk gered. Mijn vrouw en ik waren van plan om te scheiden maar toen we een programma van je station bekeken, hebben we geleerd ons probleem op te lossen. Ja, we houden van je netwerk, het behoort aan God. Maar je moet goed begrijpen, dat wij mensen zijn. Wij moeten ook onze rekeningen betalen. We moeten belasting betalen. Je moet het ons niet kwalijk nemen, maar we geven je nog dertig dagen. Als je binnen dertig dagen niet betaalt, nemen we het netwerk terug en verkopen we het aan iemand anders.”*

Ik antwoordde: *“Dat is prima.”*

“Is dat voor u geen probleem?”

“Neen. Het is toch niet mijn netwerk? Het is het netwerk van God en Hij heeft een overvloed aan geld. En u bent heel billijk geweest. U hebt anderhalf jaar op me gewacht en God is een rechtvaardige God en Hij weet, dat u me erg tegemoet gekomen bent en daar zal Hij rekening mee houden.”

“David, in dit geval hoef je geen contract te tekenen, we geloven je op je woord.”

Hij vroeg of ik met ze wilde bidden en we knielden neer en baden.

En nadat we waren opgestaan heeft hij mij moed ingesproken, zijn hand op mijn schouder gelegd en gezegd:

“Maak je geen zorgen, de lieve God zal betalen en u geeft het aan mij terug.”

Ik zou willen dat deze rijke katholieke man tot deze rijke Adventisten spreken kon.

Zelfs onze eigen mensen hebben niet zulk een geloof.

Op 15 december was ik terug in de Verenigde Staten en was bezig met mijn maandelijkse bezigheden en bad tot God: “Heer, er zijn nog slechts twee weken over, doet U alstublieft iets,” en God sprak tot me in Psalm 46. Ik had deze Psalm uit het hoofd geleerd, dus God kon hem gemakkelijk in herinnering brengen: ‘Wees stil, en weet, dat Ik God ben.’

“Ja, Heer.”

En ik was stil.

Een week later op 23 December bad ik: "Heer, er is nu nog een week. Ik weet dat U iets kunt doen. Doet U alstublieft iets.”

Enkele uren later belde één van mijn welgestelde vrienden mij.

“David, neem me niet kwalijk, maar ik hoorde dat je binnen een week je netwerk verliest?”

“Nee, dat bericht is niet juist.”

“Maar ik heb toch gehoord dat als je binnen een week niet betaalt, je het netwerk verliest?”

“Ja, dat is waar.”

“Hoe weet je dan, dat je het niet zult verliezen? Ben je een profeteet?”

“Nee, maar ik kan profeteren. Ik kan de toekomst voorspellen.”

“Hoe kun je dat doen?”

“Omdat als ik terugkijk en zie wat God voor mij in het verleden gedaan heeft, weet, dat Hij mij nooit in de steek zal laten. Niet voor 100 % maar voor 99,9% weet ik het zeker. Ik kan je zeggen, dat binnen een week de zaak is betaald.”

Ik dacht dat deze vriendin nu wel zou zeggen: ‘David, ik wil door God worden gebruikt om je gebed te beantwoorden en ik zal de rekening betalen.’

Ik had gehoopt, dat ze dat zou zeggen, maar zij zei: *“Wel David, omdat jij er zo zeker van bent wil ik wel eens zien wat er gebeurt en wat God doet.”*

Ze verdiende jaarlijks twee tot vier miljoen met kleine projecten. Zij was één van de minst welgestelde van mijn vrienden. Zij had die 1,5 miljoen gemakkelijk kunnen geven, dat was voor haar geen probleem geweest. Ik heb medelijden met die arme, rijke mensen. Ze hebben de gelegenheid om een wonder te doen en ze kiezen ervoor om te blijven zitten en toe te kijken. Ik weet niet wat God met zulke mensen zal doen, maar het is een grote verantwoordelijkheid, die deze mensen dragen.

Het was 30 december.

“Heer, het is in de morgen, ik weet dat U iets zult doen, maar ik heb nu nog maar vierentwintig uur. Mag ik U herinneren aan

enkele geschiedenissen over mensen, die U aanvaardden als gevolg van het netwerk. Ik weet dat U het weet, ik wil U er alleen aan herinneren.”

Ik zei: “In Colombia was er iemand die al zijn familieleden wilde vermoorden en daarna zelfmoord wilde plegen. Hij laadde zijn revolver met kogels en ging op zoek naar zijn vrouw en kinderen, maar toen dacht hij eraan, dat de schoten de aandacht van zijn burens zouden kunnen trekken en hem zouden kunnen tegenhouden om de zaak af te maken. Daarom zette hij zijn televisietoestel aan, zodat de schoten niet te horen zouden zijn. Hij zette het toestel zo luid als maar mogelijk was. Het was ons programma, ‘momenten van vrede,’ dat werd uitgezonden. De man kwam door de prachtige muziek helemaal tot rust. Hij dacht: ‘ ik ga hier tien minuten van genieten en breng dan mijn gezin om.’ Het was zoals met David, die harp speelde voor Saul. Toen hij daar zat en toezag, gingen de duivelse geesten uit hem weg en verlieten de kamer .

Want als de Geest van God de overhand neemt, kunnen boze geesten niet langer aanwezig zijn. De muziek van God brengt Gods Geest. De muziek van Satan brengt de geest van Satan.

Tussen twee haakjes, ik wil niet discussiëren over muziek. Velen trachten zover mogelijk te gaan, tot aan de rand van de wereldse muziek, zonder tot de wereld te behoren. Maar ik speel niet met muziek, die zo dicht bij de wereld staat. Daar tussenin is voldoende ruimte voor de mensen om hun keuze te maken. Maar als men muziek wil uitzenden, dan moet het die zijn, welke ook in de hemel wordt gespeeld, zodat de mensen onmiddellijk het verschil onderscheiden of deze vervuld is van de Heilige Geest.

Hij keek dus naar dat muzikale programma en keek nog naar een ander programma en daarna haalde hij de kogels uit zijn revolver, riep zijn gezin bij elkaar en vroeg om vergeving. Hij vertelde wat hij van plan was geweest te doen en zei: "Laten we die predikant gaan opzoeken, we moeten ons bij die kerk aansluiten."

Ik zei: "God, dit is slechts één gezin en er zijn er misschien honderden, als wij uit de lucht gaan, zullen er mensen zijn die niet in de hemel komen, omdat die programma's er niet zijn als zij ze nodig hebben."

Ik heb nog meer geschiedenissen verteld om God eraan te herinneren. Ik wilde eigenlijk mijn vertrouwen uitdrukken, als men deze vruchten ziet, weet men dat het van God is.

Toen heb ik gezegd: "Lieve God, doet u toch iets!"

De Heilige Geest gaf me een slag in het gezicht. Geen letterlijke klap maar een mentale. Er kwam een schokkerende gedachte in me op: "Houd op met Mij om geld te vragen."

"Maar neemt U mij niet kwalijk, waar moet ik anders om vragen?"

"Ik heb je al gedurende anderhalf jaar aangehoord, houd nu eindelijk op. Ik weet wat je nodig hebt. Stop met eraan te denken, wat Ik nu moet doen, maar bedank Mij voor wat er gebeuren zal."

"Maar hoeveel wil U gaan doen?"

"Hoeveel wil je dat Ik voor je doe?"

"Geeft U mij een keuze?"

"Ja."

"Als ik U nu om 500.000 dollar vraag, kan ik misschien overleven." "Nee, als ik de keuze had zou ik om 1,5 miljoen vragen."

"Maar je was gewend om 1,4 miljoen te vragen"

“ Ja, maar met de rente is het bedrag zeker 1,5 miljoen.”

“ *Goed,*” zei de Heilige Geest, “*Ik stel je vertrouwen op prijs.*”

Ik moet zeggen, dat wanneer ik met God spreek ik meestal antwoord krijg door de Geest der Profetie of door de Bijbel met die dingen die ik gelezen of uit het hoofd heb geleerd. Maar ditmaal hebben wij in gedachten met elkaar gesproken. Dat gebeurt slechts zo af en toe, niet zo dikwijls.

De Heilige Geest zei: “ *Heb je nog iets anders nodig?*”

“In feite wel, we hebben nog een schuld van 100.000 dollar bij het satellietstation.”

“*Wil je Mij daar ook voor danken?*”

“ Ja, ik wil U daar ook voor danken.”

“ *We hebben dus een afspraak, jij bedankt Mij voor 1,6 miljoen en de rest is Mijn zaak.*”

“ OK, dat is dus afgesproken”

Ik ben toen neergeknield en heb gezegd: “ Vanaf dit moment prijs ik Uw naam en dank ik U voor alle dingen die U zult doen.”

Toen bracht de duivel me weer in vertwijfeling door te zeggen:

“ David, je weet niet of Hij dat zal doen.”

“ Houd op, ik wil zingen, ik wil Gods handen niet binden door dat niet te geloven. Als Hij er voor kiest het niet te doen, dan zoekt Hij het maar uit, ik geloof dat Hij het zal doen.”

Ik begon alle liederen te zingen, die me in gedachten kwamen.

Ik ging die dag naar het vliegveld want ik was vlieginstructeur en moest een vliegles geven. Ik stond met mijn leerlingen rond het vliegtuig toen mijn mobiel rinkelde.

Ik nam op: “Hallo, dokter, hoe gaat het met u?”

Het was mijn gepensioneerde dokter van 80 jaar oud.

“Uw vrouw is gestorven, dokter? Wel, ik wil u van harte condoleren.”

“David, daar bel ik je niet voor. Ik heb nog iets anders. David, mijn vrouw was een week geleden nog kerngezond en plotseling overleed ze. Ik zei: ‘ Heer, ik weet niet wat er gebeurt. En de Heer zei: ‘ Dat zul je zeker begrijpen.’ Toen werd er op de deur van mijn kantoor geklopt en een accountant kwam binnen die zei, dat mijn vrouw een zaak had geleid en dat deze nu van mij was. Hij vroeg mij documenten te ondertekenen. Dat heb ik gedaan en de rest van de dag heb ik alle verslagen doorgelezen. Ze had heel wat investeringen, ze had ook heel wat geldelijke tegoeden, en zo heb ik al die bedragen bij elkaar opgeteld en de Heilige Geest heeft me ingegeven om David Gates op te bellen. En David, hoeveel heb je nodig voor Bolivia?”

Ik zei: “1,5 miljoen dollar, dokter.”

“Prijs de Heer, ” zei hij, “dat is precies het bedrag dat ze op de bank heeft staan. Ik heb dit niet nodig, ik heb mijn eigen geld. Jij kunt het allemaal hebben. Ik stuur je vandaag nog een cheque.”

Wat doe je op een dergelijk moment? Ik heb mijn studenten van de vliegopleiding uitgenodigd om met mij te bidden onder de vleugel van het vliegtuig. Er was een vriend naast me, die ook van het wonder hoorde, hij ging direct naar huis om het zijn vrouw te vertellen. Ik heb mijn vliegles gegeven en ben naar huis gegaan om het mijn vrouw te vertellen. Ik ben met mijn gehele gezin neergeknield en heb gedankt voor dit mooiste wonder, dat we ooit hadden beleefd. God had precies het bedrag, dat Hij beloofde, gegeven.

Maar het was toch 1,6 miljoen?

Waarom had ik toch maar 1,5 miljoen gekregen?

De Heilige Geest zei. *“De dag is nog niet om, wacht nog maar even.”*

Twee uur later werd ik gebeld en een vriend vroeg me of hij met zijn vrouw mocht komen om met me te bidden. Ze kwamen, omhelsden ons en baden met ons. Toen haalde hij een enveloppe uit zijn zak en zei: *“Wij willen ook aan dat wonder bijdragen. Mijn vrouw vroeg me waarom God zoveel doet voor David en Becky? Ik vertelde haar, dat ze alles doen voor God en dat Hij alles doet voor hen. Daarom zei zij: ‘Wat hebben wij dan voor God gedaan?’ Ik vroeg haar of zij dezelfde ervaring wilde beleven en zij zei: ‘dat wil ik’. We hebben al ons geld van de bank opgenomen en van alle andere rekeningen en we geven je hierbij drie cheques. Ik wil dat je dit voor Bolivia gebruikt.”*

Ik vroeg hem: *“Mag ik raden, zit er 100.000 dollar in die enveloppe?”*

Hij vroeg: *“Hoe weet je, dat deze drie cheques samen precies honderdduizend dollar zijn?”*

In twee uur tijd gaf God ons 1,6 miljoen dollar. Is het mogelijk dat God niet genoeg geld heeft? Nee, dit is niet het einde maar slechts het begin.

God toont onze kerk vandaag, dat geld nooit het probleem is. Hij bezit al het goud en het zilver en gaat over alle rekeningen. Gods probleem zijn de mensen. Sommige mensen zeggen nee, anderen zeggen ja. Goud zegt dat niet, dat zegt altijd 'ja' want het gehoorzaamt altijd Zijn Schepper. Het grootste probleem van God is Zijn eigen volk. Juist dat volk, dat meer dan wie dan ook, dat zou moeten begrijpen, is juist dat volk dat de grootste problemen geeft. God wil door Zijn volk Zijn almacht openbaren. En als zij het goud niet los willen laten, gebruikt

God anderen om Zijn werk te voleinden. Ook de zegen gaat dan naar andere mensen.

In Prediker 2: 26 staat waar God al Zijn geld bewaart. Wilt u het weten? Mijn vrouw ontdekte dit. Er staat geschreven: “Aan een mens die Hem welgevallig is, geeft Hij wijsheid, kennis en vreugde; maar hem die niet welgevallig is, geeft Hij de taak om te verzamelen en bijeen te brengen, ten einde dit te geven aan wie Gode welgevallig is.”

Waar haalt God Zijn geld vandaan? Uit de handen van de zondaren. Uw geld heeft Hij niet nodig. Hij geeft de gelegenheid om te geven zodat Hij kan zegenen. In de Adventkerk ruziet men gemakkelijk over geld. Het is geen kwestie van geld, het is een kwestie van het hart.

Als van nu af aan, geen enkele Adventist een cent zou geven, zou God toch Zijn werk voleindigen. Is dat duidelijk? Het probleem is niet het geld. God zou een regen van zegeningen over ons kunnen uitstorten, maar Hij zoekt daar een reden voor. Als u getrouw bent in kleine dingen, zult u ook getrouw zijn in grote dingen. God wil Zijn volk zegenen, maar Hij wil een reden hebben om dat te doen. Als wij onze hand openen en nemen wat we hebben en het in Gods werk stoppen, zal Hij onze hand steeds weer opnieuw vullen.

We moeten ons niet hechten aan onze aardse dingen, die gaan toch voor altijd voorbij...

Iedere keer dat u voor iemand een offer brengt, zodat iemand anders ook gered kan worden, zie ik dat persoonlijk als een geweldige gave van ongelooflijke waarde. Voor mezelf heb ik dat niet zo gevoeld. Wanneer ik mijn offer vergelijk met het offer dat Jezus heeft gebracht is dat van mij niets. In de hemel

zal ik mijn kroon aan Zijn voeten werpen. Maar ik weet wat Hij zal doen. Hij zal mij oprichten en mij omhelzen. *Je hebt veel kritiek te verduren gekregen van je vrienden, ze hebben je geen geld gegeven, je hebt het met heel weinig moeten doen, maar omdat je me in grote dingen hebt vertrouwd zeg Ik: "Dank je wel voor het geschenk van geloof dat je Mij gegeven hebt."*
Ik kan bijna niet wachten om naar de hemel te gaan...

Wat hebben we in de tekst gelezen? Waar haalt God Zijn geld vandaan? Hij neemt het uit de handen van mensen, die Hem zelfs niet kennen. Is dat waar of niet waar? Elke keer als er geld komt in de handen van Gods kinderen, vecht de duivel als een demon, want hij is een werkelijkheid. En zonder u de details te vertellen, zelfs met die man, die me de 1,5 miljoen gaf, vocht de duivel als een demon. Nadat die man me aan de telefoon had beloofd een cheque te sturen van 1,5 miljoen, belde zijn boekhouder me na drie dagen op en zei, dat zolang hij leefde, ik geen cent zou krijgen. Ik bestierf het bijna.

Ik belde de dokter op en vroeg of hij van gedachte was veranderd?

"Nee, maar mijn boekhouder is een katholiek en hij wil niet dat het geld naar onze kerk gaat. Mijn echtgenote was tot voor drie maanden geleden ook nog katholiek.

Het is mijn geld en ik ben oud, kunt u mij zeggen hoe ik aan het geld kan komen?"

Toen heb ik een Adventistische advocaat gebeld en gevraagd: "Wat kunnen we doen?"

U kunt zich voorstellen hoe mijn hart bonsde. Ik bad: "Heer geef een oplossing, anders is het geld straks weer weg."

De advocaat zei me: *"Vlieg met een familielid van de dokter onmiddellijk naar zijn huis."*

Dat hebben we dan ook gedaan.

De volgende morgen zijn we naar elke bank gegaan, waar geld op een rekening stond en hebben het geld geïncasseerd.

's Middags belde de bank de accountant en vertelde wat er gebeurde. Hij kwam direct naar de bank en ging daar tekeer als een duivel.

Hij zei: *“Er wordt hier geprofiteerd van een oude man die incompetent is. Zijn familie zou nooit instemmen met het weggeven van het geld.”*

“Neemt u mij niet kwalijk,” zei de man, die bij me was, *“ik ben een familielid, er zijn geen kinderen en de rest van de familie is gelukkig met deze beslissing. En u kunt hem niet incompetent noemen, want hij is een chirurg, die nog elke dag aan het werk is.”*

En zo hebben we het geld meegekregen en werden alle banken door middel van een brief geïnformeerd dat deze boekhouder niet langer de zaken van de dokter behartigde. Die brieven werden per fax verzonden. De volgende morgen wilde de accountant al het geld overboeken op andere rekeningen, maar de banken zeiden: *“U vertegenwoordigt niet langer de dokter.”*

Al het geld kwam in onze handen. En zo konden we dat netwerk betalen.

Maar ik heb een les geleerd. Wanneer geld op het punt staat om in handen van Gods volk te komen, dan haat de duivel dat. Daarom stelt hij pogingen in het werk om de mensen zover te krijgen, dat ze zich aan het geld hechten. Maar ziet u, als we ons bezit in Gods handen geven zullen we nog meer ontvangen.

De eigenaar van het netwerk belde me en zei, dat de banken nog enkele maanden wilden wachten alvorens het geld over te maken. Ik antwoordde: "Dat had ik wel verwacht." Ik ging naar

de beheerder van de bank en zei, dat ik geen maand kon wachten, maar dat ze het geld onmiddellijk moesten doorsturen."

Herinnert u zich wat ik vanmorgen zei? De duivel heeft tijd nodig. Geeft de duivel nooit de tijd....

Een land in de Zuid-Amerikaanse Divisie kreeg een aanbod om een televisiestation te kopen. Ze hadden bij de Divisie en de Unie een reserve van 1,4 miljoen dollar waarmee ze dit station konden kopen. Ze besloten het niet te doen omdat dit hun reserve was. Als ze op onze missie gericht waren geweest hadden ze gezegd, 'wat een mogelijkheid om een heel land te bereiken'.

Maar ze zeiden: "*We hebben dit geld nodig in geval van nood. Daarom kopen wij het niet*"

Twee weken later ging de bank failliet en verloren ze 1,4 miljoen.... De leiding had zich, zover ik weet, niet eens bezwaard gevoeld. Ze hadden gewoon de regels gevolgd.

Ik zal hier een duidelijke uitspraak doen.

Alle spaartegoeden, die u voor uzelf vergadert, zult u verliezen. Alle grote spaartegoeden, die de gemeente of de kerk verzamelt, zullen ze verliezen. Zullen we geen reserve hebben? Dat zeg ik niet. Hoe slechter de tijd hoe minder reserve we moeten hebben. Zelfs zo weinig, dat we bij een crisis niets verliezen...

Wat gebeurd is in Zuid-Amerika zal in het groot over de hele wereld komen, en ook bij u persoonlijk. Bid alstublieft, dat u niet de verkeerde beslissing neemt, maar dat u al uw geld in Gods werk stopt voordat het te laat is. We zullen niet naar links of rechts afwijken opdat gij voorspoedig zijt overal waar gij gaat ...overpeins het bij dag en nacht. (Jozua 1: 8)

Dat geldt ook voor de Geest der Profetie. Dit is mijn strijdplan. (Vooral het boek “De daad bij het woord”) .

In “Eerste geschriften” beschrijft zuster White in haar eerste gezicht de reis van de aanhangers van de Adventboodschap naar de heilige stad, en de rijke beloning. Ook zag ze in een gezicht Gods volk op een nauw pad dat naar de hemel leidde, ze hadden wagens en paarden, doch weldra moesten de wagens achter gelaten worden en daarna moesten ze ook de paarden achterlaten en te voet verder gaan omdat het pad smaller werd. Daarna moesten ze hun schoenen uitdoen. En terwijl ze verder gingen werd het pad smaller en smaller en moesten ze steeds meer dingen achterlaten. En tenslotte was er niets meer waaraan ze zich konden vasthouden. Toen zagen ze, dat er een koord uit de hemel kwam. Ze hebben dat koord gegrepen en naarmate het pad nog smaller werd, werd het koord dikker. Tenslotte verdween het pad geheel en al. Er was geen menselijke ondersteuning meer. Het enige wat ze hadden was dat koord. Iemand vroeg: “Kan dit koord ons wel dragen?” Doch iemand anders antwoordde: “God Zelf houdt het koord vast.” Zo hingen ze met hun gehele gewicht aan het koord.

Vandaag is het de tijd dat Gods volk dingen opzij zet en op God vertrouwt. We zullen tenslotte toch alles verliezen. Als we ons aan bezittingen vastklampen, zullen we de weg kwijtraken. Daarom nodigt God vanavond zijn volk uit om een beslissing te nemen.

Is dit niet de ervaring die u wilt meemaken?